

18 juli 1969

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van de bijeenkomst hoor ik u erop te wijzen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Er wordt dan ook van u verwacht, dat u zelfstandig na zult denken, ofschoon bij het volgende onderwerp dit alles minder noodzakelijk is. Vandaag zullen wij ingaan op de besluiten van de Grote Raad van de Witte Broederschap. Ik geef dit de titel:

1969 – 1970 (WESSAC)

Zoals u weet, is er elk jaar een Wessac bijeenkomst. Daar worden allerhande invloeden ontvangen en afgelezen. De basis hiervan wordt door de Broederschap een zeker schema opgebouwd. Voor degenen die niet geloven in de Witte Broederschap, kan ik hieraan alleen toevoegen: kijkt u eens, wat van dit alles uitkomt? Dat alleen reeds maakt ons onderwerp interessant genoeg.

In de eerste plaats hebben wij dan te maken met een grote reeks van onrusten en onlusten. Deze wordt in de eerste plaats gezien als een reeks van mogelijkheden. Bezien vanuit dit standpunt kunnen wij dan allereerst wel opmerken dat onrust soms wel eens goed is. De Grote Raad heeft dan ook besloten die onrust in deze tijd eerder eens te gaan bevorderen. Hiervoor heeft men een goede reden. Men heeft alle reden aan te nemen, dat het jaar 1970 explosief van aard is. Men kan dan staatsgrepen, revoluties, stakingen verwachten plus vele onregelmatigheden, die door menselijk onvermogen tot stand plegen te komen. Deze tendens neemt in verdere jaren nog enige tijd toe. Daarom meent men het komende jaar vooral te moeten gebruiken om er voor te zorgen dat de mensen op de komende ontwikkelingen beter zijn voorbereid. Natuurlijk kan men redeneren dat het beter is om alles nu maar zoveel mogelijk pais en vree te houden, maar dan verandert er niets. En de huidige toestand kan niet verder onbepaald voortbestaan. Ik meen dat u dit reeds nu steeds weer aan den lijve ondervindt. Het is niet mogelijk met enige kans op succes de status quo verder te handhaven. De Grote Raad is van dit standpunt uitgegaan en heeft onder meer het volgende vastgelegd.

Allereerst moeten wij zoveel mogelijk bevorderen dat een zo groot mogelijk aantal conflictsituaties in het opene komt. Dit is, zelfs wanneer het niet strookt met de wil der betrokkenen, van het allerhoogste belang. Hierbij is het vooral van belang dat zowel in het verre oosten - India, Pakistan, China, als in het meer nabije oosten: Griekenland, de Arabische Staten enzovoort - de beweegredenen en bedoelingen van de strijders duidelijk voor eenieder kenbaar worden. De Grote Raad besloot dan ook al het mogelijke te doen om eenieder zo goed mogelijk duidelijk te maken, welke machten hier aan het werk zijn. In verband met dit alles zal men niet trachten een grote reeks van gewelddaden, waaronder vele moordaanslagen, te voorkomen. Dit klinkt niet erg vreedzaam maar wanneer je eenmaal een rotte kies hebt, is het beter deze te laten trekken dan de gehele kaak te laten bederven. Op deze wijze wordt hier ongetwijfeld gedacht, terwijl men dergelijke dingen niet instigeren kan of bevorderen, maar zich slechts voorneemt niet in te grijpen.

Verder werd gesteld: de nu reeds aanlopende crises, die in het jaar 1970 nieuwe hoogtepunten te zien zal geven, zal ongetwijfeld door vele belanghebbenden zoveel mogelijk verdoezeld worden. De Broederschap zal zich alle moeite geven om te voorkomen dat pogingen in die richting zonder meer slagen. Men zal proberen door het stimuleren van versprekingen bij belangrijke personen, zowel als het openbaar doen worden van onverwachte ontwikkelingen, eenieder proberen duidelijk te maken, wat er in wezen fout is. Dit geldt in zeer sterke mate voor de U.S.A., Canada, het Verenigd Koninkrijk - hoewel dit wel een steeds kleiner wordende vereniging schijnt te worden -, maar ook voor Nederland, België, West-Duitsland en Frankrijk. In al deze landen moet gerekend worden met een toenemende reeks van economische moeilijkheden.

Verder blijkt, dat reeds op het ogenblik een grote reeks van sociale revoluties aan de gang is. Ook deze zullen zoveel mogelijk bevorderd worden. Dit betekent niet dat de Grote Raad achter de doelstellingen van al deze drang tot vernieuwing zonder meer staat, doch wel meent zij dat slechts door het steeds weer tot excessieve uitingen te laten komen, voor eenieder de standpunten van de betrokken partijen duidelijk worden. Duidelijkheid is in deze voor alles noodzakelijk en gewenst.

De Grote Raad stelt vast, dat het tot haar spijt door deze instelling niet mogelijk zal zijn om - zoals in het verleden - de gevolgen van de geprikkeldheid bij de mensen weg te nemen. Het gevolg van het achterwege blijven van deze remmende invloed zal vooral in het volgende kalenderjaar steeds sterker tot uiting komen, onder meer door een toenemend aantal verkeersrampen. Daarnaast zijn ook enkele milieurampen te verwachten die vaak van nog ernstiger aard zullen zijn, dan bijvoorbeeld de kortgeleden opgetreden verontreiniging van de Rijn. De Raad meent, dat ook hier harerzijds de nadruk dient te vallen op excessen, daar volgens haar alleen op deze wijze een mogelijkheid bestaat de algemeen geldende verblinding op dit gebied op te heffen, zodat men ook hier meer algemeen oog krijgt voor de bestaande noodzaken.

Verder vernam ik dat men meent, dat de toestand in Zuid-Amerika een ingrijpen van de Broederschap enkele malen zal vergen om hier eigen zekerheid en rust te kunnen beschermen. Als middel hoopt men hiervoor enkele natuurrampen en verschijnselen te gebruiken. Men meent dat het beperken van verlies aan mensenlevens tot een minimum mogelijk zal zijn. In Latijns-Amerika dient men overigens met grote sociale omwentelingen te rekenen, waarschijnlijk gepaard gaande met het in steeds sterkere mate optreden van militaire juntas en machtsgrepen van extreme minderheidsgroepen. Hierbij zal niet voorkomen kunnen worden dat het ook behoudende groepen soms zal gelukken de macht ten koste van veel bloed en geweld in handen te krijgen of te houden. Men meent van dergelijke te eenzijdige bepaalde belangen dienende groepen zo excessieve maatregelen te kunnen afdwingen, dat hierdoor alleen reeds hun bestaan in tijd sterk gelimiteerd wordt.

Als je dit alles zo hoort, klinkt het niet erg prettig. Ik kan mij voorstellen dat u zich afvraagt wat die Grote Raad eigenlijk wel denkt, en u uitroept: waarom maken deze zogenaamde verlichte geesten het de mensheid dan moeilijker dan nodig is? Laat ons de zaak eens even op de keper beschouwen: zoals het nu is, kan de zaak niet langer blijven. Zoals de zaak op het ogenblik ligt, zijn de sterkste conservatieve machten in feite grote handelsrijken - internationaal -, gesterkt door heersende politici en al degenen, die alleen aan de nu heersende gebruiken van het establishment hun status en mogelijkheden danken. De afhankelijkheid van minderheden, zowel financieel, sociaal als qua bestaansrechtvaardiging van de handhaving van het nu bestaande, zal voor elk onbevooroordeeld mens zonder meer duidelijk zijn. De massa wordt hierdoor schijnbaar in de richting van een steeds grotere onmondigheid gedrongen. Nu meen ik dat de Broederschap zich hierover geen zorgen zou maken, wanneer dit niet in zich het gevaar zou bergen voor een steeds grotere afstomping en versuffing van de massa.

Dit nu moet ten koste van alles voorkomen worden omdat de mensheid slechts door steeds nieuwe initiatieven van steeds weer andere mensen, door voortdurend nieuwe experimenten, vooruit zal kunnen komen en zich steeds weer zal kunnen blijven aanpassen aan de steeds moeilijker wordende levenscondities op deze planeet. Een voldoende aanpassing kan slechts verwacht worden in een werkelijk levende maatschappij. Het noodzakelijke zal zeker niet volbracht kunnen worden door mensen die gebonden zijn binnen een steriel systeem. Dit betekent, dat ook elders maatregelen genomen moeten worden. Zeker dreigt steriliteit en verstarring in bijvoorbeeld Nederland, Engeland en de V.S. Maar de verstarring is evengoed aanwezig in de oostblokstaten, in Rusland, in bepaalde gebieden in Griekenland, Egypte en zelfs in Cuba. Hiertegen moet iets gedaan worden. De conclusie, die men in de Grote Raad in dit opzicht heeft getrokken, lijkt mij voor velen van u minder hoopgevend, maar is bij nadere beschouwing toch wel positief. Men stelt namelijk: het moet mogelijk zijn binnen deze

gebieden de spanning zó op te voeren - dit is reeds aan de gang, zodat het gestelde binnen rond vier maanden zou moeten gebeuren - zodat kleinere en grotere opstanden uit gaan breken. Daar, waar machtssystemen door middel van machtsmisbruik, leger en politie hun gezag trachten te handhaven, zal hierdoor bloedvergieten onvermijdelijk worden, terwijl weinig of geen kans bestaat op het in eerste aanleg slagen van dergelijke opstanden. Het resultaat van dit ingrijpen zal echter met zich brengen, dat de werkelijke opstandigheid bij steeds meer mensen wordt aangewakkerd. Aan het einde - vermoedelijk rond einde 1970 - van een reeks bloedig onderdrukte opstanden enzovoort, zullen wij dan zien dat de vernieuwende elementen ook hier de overhand gaan krijgen.

Het grote gevaar bij dit alles is dat vanaf maart van het volgende jaar - een groot deel van deze ontwikkelingen valt dus in wezen reeds weer onder de invloed en besluiten van een nieuwe Wessac bijeenkomst - een aantal van deze mogelijkheden zal proberen de interne moeilijkheden op te lossen door naar buiten toe oorlog of oorlogsdreiging te forceren. Dit is overigens een der redenen voor de moeilijkheden tussen Rood China en Rusland. China is nog niet gekomen tot een werkelijke stabilisatie van de verhoudingen na de revolutie van de rode wachters. De machthebbers willen hun greep op het volk weer versterken en hebben daartoe de twist met het broederland Rusland gestimuleerd. Het is zeer waarschijnlijk, dat wij ook elders met soortgelijke twisten te maken krijgen.

Het lijkt mij wel aardig enkele van de in het bovenstaande aangekondigde gebeurtenissen enigszins in de tijd te lokaliseren. Ten aanzien van te verwachten twisten en strijd kan ik dit overigens nu niet voor u doen, daar te vele belangen daarbij betrokken zouden kunnen worden. Wij kunnen rekenen op grotere opstandigheid in Polen vanaf september van dit jaar. Wij kunnen rekenen met hernieuwde revolutionaire tendenzen in Tsjecho-Slowakije, niet groot van omvang, maar wel politiek van zeer veel betekenis, rond oktober. De onlusten zouden waarschijnlijk in hun geheel rond 5 tot 6 weken duren. In Oost-Duitsland zal waarschijnlijk reeds in de volgende maand een reeks van arrestaties worden verricht, zogezegd om een kapitalistisch revolutionair complot op te rollen. Hierdoor komt een balletje aan het rollen. Revolutionaire acties kunnen hier verwacht worden in december, januari en februari aanstaande. De opstanden zullen van meer plaatselijke en niet blijvende aard zijn, maar, gezien de slechte gezondheidstoestand van de Ulbricht, betekent dit wel, dat Oost-Duitsland in moeilijkheden komt te verkeren. Joegoslavië zal er - ondanks opstandigheid van zogenaamde intellectuelen - wel redelijk goed afkomen, maar zal zichzelf steeds weer in conflict zien komen met andere oostblokstaten.

In Rusland zelf worden de volgende acties verwacht: actie van de regering tegen de intellectuelen, vooral in de grote steden: oktober - november. Opstanden, gepaard gaande met sabotage en onttrekking van materialen aan instanties, vooral in de buurt van de Kaukasus en overslaande naar de Oekraïne in oktober. Daarna onderdrukking - mogelijk bloedig - en rustperiode tot ongeveer februari - maart, wanneer in dezelfde gebieden nieuwe uitbarstingen moeten worden verwacht. Verder moeten wij rekenen met een opstandige tendens in de nieuw gekoloniseerde gebieden in Siberië. De gevolgen en acties zijn hier niet voorspelbaar, daar deze gebieden aan de ene kant sterk betrokken zullen zijn in het Chinees - Russische conflict, terwijl zij anderzijds menen, dat Moskou ten opzichte van hen in toenemende mate tekort schiet. Hoe dit alles verlopen zal, is onzeker, maar het is waarschijnlijk, dat bijvoorbeeld Japan van de gevolgen van deze actie wil en kan profiteren. Onder meer zal dit verband houden met het verschaffen van gegevens. Dit zijn dan de voornaamste revoluties die wij voor de komende maanden in de oostblokstaten verwachten.

Castro zal weer eens te maken krijgen met een landing van rechtse troepen, die op niets uitloopt: deze keer waarschijnlijk vanuit Venezuela. Daarnaast zal hij intern waarschijnlijk te maken krijgen met een actie tegen politie. Vreemd genoeg is een ander systeem, namelijk Haïti, eveneens op het punt een dergelijke revolutie, die tegen een politiemacht is gericht, door te maken. Wij nemen aan, dat ook deze gebeurtenissen zich in de maanden november tot maart zullen afspelen. Slachtoffers zullen hierbij wel degelijk vallen. Dit had dan betrekking op een deel van de opstandigheden, die wij verwachten. Er zijn nog andere aspecten, die de

aandacht waard zijn. Wij zullen bijvoorbeeld zien, dat de economische toestand aan het begin van het kalenderjaar, vooral in Engeland en de V.S., ongezond is. Intern zal er in deze landen een grote strijd beginnen over het gebruik van bepaalde fondsen, terwijl protesten tegen bepaalde lasten en belastingen gehoord zullen worden.

Ook in Nederland zullen dergelijke dingen wel gebeuren, maar hier blijven de nevenverschijnselen beperkt tot het kapot slaan van wat ruiten en een paar koppen, waarna voorlopig de toestand wel bij het oude zal blijven, zodat wij Nederland maar verder niet hierbij zullen mee rekenen. In andere landen zullen onlusten en veranderingen aanleiding worden tot grote speculaties, gericht tegen bepaalde ondernemingen. Daar dit gepaard schijnt te gaan met een val van prijzen, onder meer van grondstoffen, en zo velen in moeilijkheden zal brengen, moeten wij rekenen met een sterke toename van werkeloosheid in onder meer de V.S. Ook de arbeidsmoeilijkheden in Engeland dreigen als gevolg hiervan een nieuwe top te bereiken. De weerslag van dit alles zal ongetwijfeld ook uw land beroeren.

Toch zijn dit alles eigenlijk maar acties die in het geheel van minder belang zijn. Van groter belang is dat in de komende tijd de gehele wereld in oproer is en dat excessen overal toenemen. Hierover hebben wij reeds het onze gezegd. Ik meen ook, dat het niet noodzakelijk is nu nog eens afzonderlijk in te gaan op bijvoorbeeld de situatie tussen Israël en Egypte. Wat hierover reeds voor januari jongstleden gezegd werd, blijkt wel juist te zijn. Alleen wil ik er op wijzen dat de gevechten tussen deze staten met steeds toenemende heftigheid worden voortgezet. Ook wil ik er op wijzen, dat, gezien de opzet van de Broederschap, dit kan voeren tot interne strijd en machtsgrepen in elk der bij dit geschil betrokken staten. Hierdoor zouden gegevens ter beschikking kunnen komen voor de buitenwereld, die sterk verschillen van alles, wat men hierover tot nu toe heeft gehoord. Dit zou zelfs kunnen betekenen dat staten als Rusland en de V.S. opeens moeilijkheden krijgen met de rest van de wereld. Dit is wel prettig, omdat het onzes inziens niet goed is, dat het lot van een steeds groter deel van de wereld in feite steeds wordt bepaald door de intriges en het optreden van de zogenaamde contraspionagegroepen en dergelijke instellingen.

De Broederschap als geheel meent, dat het in deze tijd van het allergrootste belang is openheid op elk terrein te bevorderen. Maar openheid alleen is niet genoeg. Er zijn mensen nodig die op deze nieuwe inzichten op reële wijze kunnen reageren. Natuurlijk is het makkelijk genoeg tegen dergelijke dingen te protesteren. Ik meen zelfs dat in de laatste tijd het protesteren een soort nieuwe vorm van vrijetijdsbesteding dreigt te worden. Een gedegen protest moet inhoud hebben. Het moet zich niet alleen bezig houden met hetgeen je zelf wilt hebben, of wat anderen volgens jou niet wensen te doen of te geven. Het moet gebaseerd zijn op een toestand, die onjuist is en zodanig plaats vindt, dat het protest anderen wijst op die toestand en hen ook aanspreekt. Daarom mogen dergelijke situaties, volgens de Broederschap, niet alleen van zuiver materiële aard zijn, doch moeten zij tevens betrekking hebben op de geestelijke vrijwording van de mens. De Broederschap stuurt daarom vooral aan op een doorbreken van de vaak voorkomende keten van: 'het stond in de krant, de tv. had het er over, de dominee of pastoor spraken er over, dus is het zo.....' De mens moet terug keren tot een meer zelfstandig denken. Men neemt zich dan ook voor acties te stimuleren die een besef van de werkelijke feiten en een bewustzijn van eigen aansprakelijkheden en moeilijkheden bevorderen kunnen. Men meent, dat elke actie die hiertoe kan bijdragen, noemenswaard is. Het resultaat van dergelijke acties zou wel eens beslissend kunnen zijn voor de mogelijkheden van de komende tijd.

Wanneer je als kleine jongen ziet, wat die Grote Raad zo besluit, denk je ook wel eens: nou, nou..... Al hebben ze bij ons gelukkig geen gebrek aan openheid of duidelijkheid, er zijn altijd weer dingen waarbij je je toch wel afvraagt: is dit nu werkelijk nodig? Zolang wij alleen de doeleinden zien, zijn wij het er allen wel mee eens. Maar wanneer je dan beseft, hoeveel menselijke zorgen en geweld, menselijk lijden, met de uitvoering van de plannen verbonden schijnt te zijn, vraag je je toch wel eens af: kan dit nu niet anders? De Grote Raad schijnt overtuigd te zijn, dat dit niet het geval is. Naast dit alles heeft men enkele interessante

conclusies getrokken, die zeker niet ieder van u zal kunnen onderschrijven, maar die toch aanduiden, wat er werkelijk aan de hand is - ook binnen de Broederschap.

Men stelt: de huidige bevolkingstoename is van zodanige aard, dat bij een gelijktijdig toenemen van het geboortetal en de verbetering van de geriatrische zorg, het wereldbevolkingsaantal sneller zal groeien dan gevoed en verzorgd zal kunnen worden met de huidige middelen en de tot nu toe voorkomende groei van productie. Anderzijds is de ontwikkeling van de nieuwe middelen en processen in de handen van groepen, die deze zullen gebruiken voor het maken van winst, de bevordering van persoonlijke belangen, en eerst daarna misschien nog voor het welzijn van het geheel. Het is noodzakelijk dat een aanval wordt gedaan op de huidige pseudo-moraliteit. Pseudo-moraliteit is geen term van mij. Dit werd woordelijk zo gesteld in de Grote Raad. Het is noodzakelijk dat men op aarde terugkeert tot een grotere eerlijkheid. Hiermede zal de mens juister zelf kunnen bepalen, wat hij wil of wenst. Hierdoor zal op de duur een zekere afremming van de bevolkingsaanwas mogelijk zijn, terwijl het aan de andere kant mogelijk zal worden, zowel per volk als over de gehele wereld een logischer ontwikkeling van methoden en werkwijzen mogelijk te maken.

Laat mij hierbij onmiddellijk stellen, dat de aanspeling op een nieuwe moraal zeker niet bedoeld is om de nadruk te leggen op de noodzaak van een nieuwe sexuele moraal. Dit wil ik nadrukkelijk stellen. Sexualiteit is een nevenverschijnsel in het totale complex van de menselijke samenleving. Dat de mensen het ook als een maatschappelijk belang van de eerste orde zien, komt waarschijnlijk voort uit het feit, dat in de privésfeer dit zeer belangrijk pleegt te zijn. Hierdoor wordt men blind voor al het andere, dat in feite van meer belang is.

Sprekende over pseudo-moraal dacht men kennelijk ook onder meer aan zakelijke belangen. Het is natuurlijk heel aardig u te vertellen, dat bepaalde firma's u exploiteren door voedingsstoffen of geneesmiddelen onnodig duur te maken, dat bepaalde politici u exploiteren door lonen en rechten te vergen, terwijl zij bovendien hoge lonen genieten voor diensten aan bepaalde groepen die zeker niet in 's lands belang zijn. Daarmede zijn wij er nog niet. Wij moeten begrijpen, hoe het bijvoorbeeld in elkaar zit bij het opbouwen en handhaven van legers, de opbouw van defensieve en zelfs agressieve bondgenootschappen. Wij moeten begrijpen, hoe het bijvoorbeeld staat met de houding van de gemeenschap, de autoriteit, ten opzichte van de belangen van de eenling en de belangen van bepaalde produktieprocessen enzovoort. Wanneer dit duidelijk wordt, dan zal men anders moeten gaan denken, dan zal men niet meer kunnen doen of men de eigen belangen niet dient, maar slechts een algemeen belang. Dan zal er inderdaad een nieuwe wijze van leven en daarmee een nieuwe moraal moeten komen. Men zal zich dan niet meer mogen verschuilen achter sociale belangen, 'de Here' en het burgerlijk fatsoen, wanneer men de rechten van anderen aantast of dingen doet, die niet door de beugel kunnen.

Wanneer men niet meer in staat zal zijn bijvoorbeeld eigen dwaasheden tot 'topsecret' te laten verklaren - in het belang van de veiligheid van het land - wanneer men niet meer kan spreken over de noodzaak bepaalde verplichtingen aan te gaan en getrouwelijk na te komen, zonder dat daarbij tevens duidelijk wordt, wie en hoe daarvan wordt geprofiteerd, zal reeds veel veranderen. Misschien zal een groot deel van de mensen dan openlijk amoreel worden op bepaalde gebieden, maar dit zal altijd nog beter zijn dan de pseudo-moraliteit van deze dagen. Dat de Broederschap met haar streven naar meer eerlijkheid en openheid de kant uit wil van een voor eenieder kenbaar worden van de werkelijke omstandigheden, staat voor mij zonder meer vast. De chaos, die hieruit in het begin voort zal komen, schijnt de Broederschap minder belangrijk te vinden en ook ik kan deze op de koop toe aanvaarden. Ook aan onze zijde, zijn er velen die zich afvragen, of het redelijk is op kortere termijn een dergelijke openbaarheid en eerlijkheid na te streven, wanneer hierdoor de nu bestaande orde wordt bedreigd. Volgens mij is het beter om met enige woorden en improviserend verder te leven, dan goed georganiseerd op de duur naar de je-weet-wel te gaan. Ieder heeft natuurlijk recht op zijn mening in deze.

Opzien baarde ook het volgende: Op grond van de huidige tendenzen moet worden aangenomen dat een zeer snelle ontwikkeling op mentaal terrein voor een zeer groot deel van

de mensheid mogelijk wordt. Zodra het kritisch en zelfstandig denken kan worden aangevuld met een zekere mate van objectiviteit, zal het geestelijk bereikingsvermogen van de mens in korte tijd toenemen tot het 2 tot 3-voudige van de huidige mogelijkheid. Overigens geldt deze verwachting natuurlijk voor een langere termijn en niet voor het komende jaar. U hoeft dus niet te verwachten dat aan het einde van het jaar al de helft der mensen met stralenkransjes en vleugeltjes loopt. Dit betekent, dat men in de nieuwe en andere mentaliteit die bij steeds grotere groepen in uw wereld kenbaar wordt, niet slechts negatieve aspecten ziet. Men zal zich in de Raad evenzeer bewust zijn - zo goed als wij -, dat de meeste van die groepen, ongeacht de leuzen die zij gebruiken, alleen maar voor hun eigen belangen vechten en eenzijdig reageren op het ogenblik. Zij reageren tenminste en naarmate zij feller en langduriger reageren, zullen zij een zekere mate van objectiviteit moeten vinden, omdat zij anders aan hun eenzijdigheid ten gronde gaan. Het betekent dus dat de mensen scherper en logischer zullen moeten gaan reageren. Want - als u mij een persoonlijke noot wilt toestaan -, er is volgens mij niets onlogischer dan de menselijke samenleving van het ogenblik.....

In verband met het voorgaande stelde de Raad verder: de oude inwijdingsmethoden dreigen steeds minder rendement te geven. Het aantal mensen dat bepaalde geestelijke inwijdingen kan ontvangen en daaruit - niet slechts voor zich, maar ook voor de gemeenschap - praktisch nut kan puren, wordt ook steeds kleiner. De gevoeligheid van de massa voor bepaalde paranormale invloeden wordt echter steeds groter. Daarom is het logisch steeds meer over te gaan tot massa-inwijdingen, die niets meer te maken hebben met de systemen en geheimen van vroeger, doch eerder dienen te berusten op een zeer snelle ontdekking van persoonlijke eigenschappen en mogelijkheden door grotere aantallen mensen. Het is waarschijnlijk, dat door het volgen van deze procedure een vorm van onderling menselijke samenwerking kan ontstaan, waarbij men elkaar weet op te voeden. Dit klinkt eerder misschien naar het stichten van een soort Daltonschool voor geestelijke bewustwording, maar er schijnt - volgens de raad - veel aan mogelijkheden in te schuilen.

Verder lijkt mij zeer interessant dat men besloot een aantal uitvindingen te stimuleren op het gebied der geneeskunde, maar vooral - vreemd genoeg - op het terrein van de chemie. Nadruk schijnt hier te vallen op afweer tegen nu bestaande wapens. Daarnaast schijnt men van plan te zijn, veel uit te laten lekken omtrent nu reeds bestaande wapens. De methoden die men voorstelt, klinken niet erg vriendelijk, maar schijnen werkzaam te zijn. Zo denkt men er over een kleine culture van een niet al te gevaarlijk bacteriologisch strijdmiddel te laten ontsnappen, zodat in een streek een algemene infectie kan ontstaan. Voor degenen, die hierbij betrokken worden, is het natuurlijk niet zo aangenaam, maar men stelde, dat er voldoende entstoffen aanwezig zullen zijn. Kennelijk meent men, dat het langs deze weg mogelijk is aan de wereld duidelijk te maken, hoe gevaarlijk sommige dingen zijn, die men 'in het belang van de vrede', op het ogenblik meent te moeten doen.

Mijn laatste punt heeft weinig te maken met de directe besluiten van de Raad, maar maakt duidelijk op welke wijze de Broederschap hoopt van alle mogelijkheden gebruik te kunnen maken. Er wordt gerekend met een weer toenemende reeks van rampen, waaronder ook natuurrampen. Onder deze laatsten schijnen onder meer zeebevingen te vallen, waardoor onder meer de Philippijnen en Japan zullen lijden. Men zal trachten deze rampen te gebruiken om op het ogenblik niet aanvaardbare gemeenschappen en vooral industrieën te treffen. Verder is men er van overtuigd, dat vulkanische werkingen, onder meer in Griekenland en Turkije, gebruikt zullen kunnen worden om bestaande sociale verhoudingen en gezagsverhoudingen wat te veranderen op kortere termijn. De aardbevingen schijnen overigens ook naar het noorden toe nog werkzaam te zijn. Het ziet er wel niet naar uit, dat Skopje weer ten onder zal gaan, maar toch moet men er rekening mee houden dat in 1970, en misschien reeds eerder, rond de hier bestaande fout (breuk) in de aardkorst activiteit zal zijn. Rond de Middellandse Zee wordt gerekend met een meer dan normaal hoge activiteit van vulkanen en dergelijke, waarbij verschijnselen voorkomen waarin ook Noord-Afrika betrokken zal zijn. Van stormen, overstromingen en vulkanische werking, dit laatste in Honduras - hoopt men verder ook in Amerika gebruik te maken om minderheidsgroepen de mogelijkheid te verschaffen gehoord te worden. Dit schijnt nogal van belang te zijn.

De Witte Broederschap zou verder als karakteristiek van het jaar het volgende kunnen stellen (ik las dit uit de verschillende verklaringen tesamen): toenemende tendens tot dictatuur en het optreden van een uiterlijk grotere eenzijdigheid van groepen met de neiging zonder enig aanzien des persoons de eigen belangen te verdedigen. Toenemende neiging tot geheimhouding, die echter steeds weer gefrustreerd zal zijn. Hierdoor zullen vele onverwachte ontwikkelingen ontstaan. Ontmaskering van vele leuzen en leugens is mogelijk en zal in de komende tijd plaats vinden. Bondgenootschappen staan in de komende tijd onder sterke druk. Hierdoor zal het ook voor het grotere publiek nu moeilijk zijn te beseffen, wat deze bondgenootschappen in feite ook voor dit publiek betekenen. Vele staatslieden, vooral in kleinere staten, zullen met grote moeilijkheden te kampen hebben en vele moordaanslagen zullen zich voordoen. Men zal overigens, als ik het goed heb begrepen, alles doen om al te grote bloedbaden als gevolg van aanslagen en dergelijke te voorkomen. Men neemt de vele nevenverschijnselen kennelijk op de koop toe, omdat men meent dat dergelijke aanslagen een goede invloed zullen hebben op het verloop van de gebeurtenissen. Belangrijk schijnt men ook te vinden, dat de staatslieden hierdoor in toenemende mate duidelijk zal worden, dat men niet onbepaald en zonder meer voortdurend zijn wil aan meerderheden op kan blijven leggen, terwijl minderheden hierdoor zullen beseffen dat zij van de meerderheid in sterke mate afhankelijk blijven, zelfs wanneer zij tijdelijk de macht aan zich weten te trekken.

Enkele verdere punten, die u belangrijk zult vinden: In Congo schijnt een ziekte epidemisch uit te breken, die vele slachtoffers zal vergen. In de natuur schijnen ook al enkele eigenaardigheden voor te komen, waaronder ook het optreden van grote zwermen sprinkhanen in vele delen van de wereld. Dit wordt verwacht vooral tegen het einde lente begin zomer 1970, waarbij getroffen zullen worden delen van Zuid - Amerika, India en gebieden rond de Sahara. Ook in de Yangtze- vallei rekent men zoiets tot de mogelijkheden. Deze rampen - want dat is zoiets voor de mensen, die erbij betrokken zijn - zullen er toe bij kunnen dragen de verhoudingen in bepaalde delen van de wereld nog iets duidelijker te stellen: mensen, die niets meer te verliezen hebben zullen eerder voor hun rechten opkomen, zo meent men.

Dat is dan ongeveer alles. U had waarschijnlijk meer verwacht, vooral meer hoge geestelijke gedachten en zo, maar de tijd voor de hoge geestelijke gedachten is voorlopig enigszins voorbij. Een theoreticus kan alleen werken, wanneer hij op de feiten vooruit kan blijven lopen. Op het ogenblik zijn de feiten belangrijker. U moet wel beseffen dat men in de komende tijd zich, evenals de Broederschap, meer bezig zal moeten houden met de feiten van 1970 dan met de theorieën omtrent het jaar 2000. Het voorgaande maakt duidelijk, welke richting de Broederschap praktisch heeft gekozen. Dit betekent, dat zij haar krachten gaat gebruiken vooral om in het heden de nodige veranderingen tot stand te brengen. Voor u is het misschien minder aangenaam, dat zij daarbij de tegenstellingen in de eerste plaats meent te moeten accentueren. U moet maar zo denken: er zijn vele toestanden op het ogenblik die nog niet worden beseft, maar vergeleken kunnen worden met een soort ziekte, een soort rotheid die een groot deel van de mensheid binnen tientallen jaren aan zou kunnen tasten en de mensheid steeds meer van menselijkheid zou kunnen ontbloten. - Nu hebben wij geen bezwaren tegen het ontbloot zijn van de mensheid, maar wel tegen een ontbloot zijn van alle menselijkheid -. Werkelijk menszijn is alleen mogelijk, wanneer je deel hebt aan de samenleving en deel hebben aan de samenleving op een eerlijke en verantwoorde wijze is alleen mogelijk, wanneer je ook kunt begrijpen, wat er in die samenleving aan de hand is. Daarom is het openbaar maken van vele geheimen en het met nadruk duidelijk maken van vele, soms reeds lang bestaande, maar in wezen onjuiste situaties, mijns inziens positief.

U zult het hopelijk met mij eens zijn, dat een dergelijk programma van de Broederschap dus niet alleen pessimistisch bezien hoeft te worden. In de eerste plaats: als u pessimistisch wilt worden op grond van hetgeen ik hier gezegd heb, moet u toch eerst eens nadenken. Het klinkt misschien niet erg prettig, maar wat gebeurt er reeds vandaag aan de dag al? Het is misschien niet zo belangrijk dat er mensen creperen in concentratiekampen, zowel in Rusland en zelfs in Tsjecho-Slowakije, als bijvoorbeeld in Griekenland en Portugal, of Turkije en Indië. Misschien

hoort u er weinig van, maar u weet voor uzelf heus wel wat er aan de hand is. Vindt u het dan niet veel beter, wanneer deze dingen eindelijk eens de bekendheid, de openbaarheid krijgen, die zij toch werkelijk wel verdienen? Een groot deel van hetgeen door mij werd besproken, valt voor u nogal ver van huis. U maakt het niet allemaal mee. U zult het alleen horen, u zult het niet zien gebeuren. U weet, wat er aan de hand is - of kunt het weten - daartoe hebben wij u voorlichting genoeg gegeven. U kunt begrijpen, wat er werkelijk gebeurt en daardoor voor uzelf bepalen, hoe u op de juiste wijze kunt reageren. Ik meen, dat het een voordeel is.

Wanneer je weet, dat bijvoorbeeld economische spanningen en een crisis op komst zijn, maakt dit het reeds mogelijk je eigen relaties met de maatschappij eens te bezien en reeds nu na te gaan welke plaats je daarin onder dergelijke omstandigheden in kunt en wilt nemen. Als je weet dat er kleinere oorlogen en oorlogsdreigingen op komst zijn, kunt u reeds nu rekening houden met de geestelijke en andere belastingen, die dit ook voor u zal brengen. Wanneer je het alles bijeen telt, lieve mensen, beseft je misschien ook dat er soms per dag meer slachtoffers vallen in het verkeer dan in een oorlog. Het klinkt cynisch, maar het is waar. Met die vele verkeersslachtoffers kunt u kennelijk best leven, waarom dan niet met slachtoffers van rampen en oorlogen? Vooral, wanneer u begrijpt, hoe u de slachtoffers helpen kunt. Dat zult u beter weer gaan beseffen, naarmate u beter weet, wat er eigenlijk aan de hand is en welke gevaren er werkelijk bestaan. De komende tijd brengt voor velen van u ook grote mogelijkheden tot verdere ontplooiing van de persoonlijkheid, maar ook een grotere ontplooiing ten aanzien van de maatschappelijkheid, een beter samengaan met anderen, het juister samenwerken met anderen, het vinden van inhoud in je leven en je bestaan. Dit geldt zo goed voor de oudjes als voor de jongeren. Veranderen moet je allemaal, of je nu jong of oud bent. Als je in die verandering dan positief leert denken en reageren, word je er niet alleen zelf beter van, maar je maakt ook de wereld van heden beter. Wat kun je meer verlangen?

U móet werkelijk niet pessimistisch zijn. Zeker: wij sommen steeds weer dingen op, die niet zo prettig zijn. Maar het zijn juist deze dingen, die de veranderingen tot stand brengen. Heeft u ooit al eens meegemaakt, dat echte tandpijn met een zoentje genezen werd? Dat zou natuurlijk prettiger zijn en een mooie tandarts zou op die manier een hele praktijk kunnen krijgen. Aan de andere kant: wat is het een heerlijk gevoel je kiespijn eindelijk weer kwijt te zijn, zelfs wanneer je daarvoor naar de tandarts moest. Het is beter veel kwijt te raken, wat uiteindelijk reeds nu pijnlijk en rot is. Het is goed, wanneer dit verdwijnt, zelfs al doet even pijn en knaagt het even aan gewoonten. Alles is beter dan een kwaad, dat ongeremd voort blijft bestaan. Wanneer u naar het positieve zoekt, zult u zien, dat er voldoende daarvan te vinden is, ook in 1970 en wanneer u daarmee werkt, houdt u geen tijd over om u druk te maken over deze negatieve verschijnselen die uiteindelijk dan alleen nog maar schijnen te dienen om de positieve ontwikkeling te accentueren.

Vraag: Vorige maal werd gesproken over een ontwikkeling, die in zou zetten en zou duren zelfs tot 1984. Ik begrijp dit niet helemaal.

Antwoord: Begrijpelijk, maar wij spreken nu dan ook over de besluiten van de Broederschap voor het komende jaar. De situatie, zoals zij nu is, kan niet blijven voortbestaan. Wanneer je voortdurend de kwade punten uit blijft roeien, komt er een ogenblik, dat men een meerderheid van goede punten overhoudt. Dit jaar was een verdere aanzet in die richting. 1970 betekent een verheving van conflicten. Het is eigenlijk zoiets als wieden. Het verkeerde er uit halen. Daardoor krijgt het goede meer ruimte om te groeien. Wanneer wij zien dat in de maatschappij andere inzichten gaan ontstaan als gevolg hiervan en men bijvoorbeeld een beter beeld heeft van wat vrijheid eigenlijk moet zijn en wat zij zeker niet is, juister beseft, wat voor rechten je in een maatschappij kunt hebben, ook zonder dat je daartegenover plichten stelt, en wat voor plichten je in een maatschappij kunt hebben, zonder daaraan ook zekere rechten te ontnemen - in beide gevallen nil - is er reeds sprake van een gunstige ontwikkeling.

Vergeet niet, dat 1970 wel een gevaarlijk jaar is, maar dat 1971 - 1972 nog veel explosiever zal zijn. Dan hebben wij namelijk werkelijk met grote en gevaarlijke oorlogsdreigingen te maken, die de gehele wereld kunnen omvatten. Doordat de revolutionaire tendens van het

volgende jaar het mogelijk maakt zoveel mensen schaaakmat te zetten en zoveel anderen duidelijk te maken, wat er aan de hand is, bestaat er een grote kans dat men in 1972 geen wereldoorlog er door kan drukken, zelfs wanneer men het aan zou durven. Dan bevinden wij ons op het ogenblik aan het begin van een doorzettende economische crisis. Deze zou normalerwijze voeren tot werkeloosheid, armoede en misschien zelfs honger lijden voor vele mensen over de gehele wereld. Maar nu komt er een nieuwe wijze van denken. Hierdoor is het niet meer mogelijk, dat iemand op zijn bezittingen gaat zitten en zegt: ik zit lekker, verzuipen jullie maar. Hierdoor ontstaan veranderingen in de sociale verhoudingen. Men zal ook anders gaan redeneren over de betekenis van de mens in de maatschappij. Dat betekent dan in 1974, wanneer de gevarenperiode bijna overwonnen is, dat de mensen geheel anders ten opzichte van hun mogelijkheden staan. Zij zullen met hun mogelijkheden meer gaan doen. Zij zullen ook niet meer zozeer als vandaag nog geneigd zijn ten koste van alles de oude dingen af te breken. Wanneer je in deze tijd bouwen wilt, moet je vaak eerst slopen, maar in deze dagen komt het er maar al te vaak op neer dat men eerst reeds sloopt, voor men weet wat men dan wel wil gaan bouwen. Dit verandert: in een tijd, waarin zeker veel van het oude gesloopt zal worden, komt een steeds beter besef voor hetgeen men dan in de plaats daarvan bouwen moet.

Globaal vanaf 1974 - mogelijk reeds iets eerder - zal er dan sprake zijn van een opbouw, die internationaal grote mogelijkheden biedt, ook voor bijvoorbeeld een samenwerking tussen kapitalistische en communistische landen. De mensen zullen hun grenzen wat meer kunnen slechten én wanneer er dan weer een crisis komt - rond 1984 - 1985 - zal er reeds een zo grote samenwerking over de gehele wereld bestaan, dat geen oorlog meer mogelijk is. Wel kan er dan nog een soort revolutie optreden, maar oorlog is niet meer mogelijk. Hierdoor zal de opbouw vanaf dit jaar hoofdzakelijk positief zijn. Revolutie is immers altijd weer noodzakelijk. Het klinkt misschien vreemd, maar zodra de revolutie ophoudt te werken, wordt de mensheid zo conservatief, dat zij haar waarden en zichzelf niet meer conserveert, maar in feite mummificeert. Zelfs nu kent u bepaalde partijen in Nederland, die u dit reeds laten zien.

Wanneer een revolutie gepaard gaat met een grotere mogelijkheid tot samenwerking en een verval van nationalisme en dergelijke sprookjes, terwijl een gevoel van waardigheid voor eenieder mogelijk blijft, dan zal men moeten toegeven dat de ontwikkeling uiteindelijk positief is.

Een mens, die in een wereld leeft waarin hij zijn waardigheid erkend ziet en de mogelijkheid heeft een eigen levenshoud te zoeken en te vinden, zal ook geestelijk rijper zijn, zodat er ook op geestelijk vlak meer gepresteerd zal worden. Ik meen dan ook dat men de toekomst wel degelijk met een gepast optimisme tegemoet mag zien. De feiten zijn niet leuk, maar dat waren zij nooit. Leest u de kranten anno 1900 maar eens. Toen was het volgens de mensen van toen ook al een janboel. Tenminste, wanneer je naar het gebeuren van het jaar kijkt. Maar wanneer je dan in de tijd wat verder kijkt, zie je een ontwikkeling, die duidelijk maakt, dat de mensheid langzaam aan het veranderen is. Zelfs in dit vergelijk kan men reeds zien, dat het bewustzijn van de mens omtrent zichzelf en de verhouding met anderen zich vernieuwt. Deze vernieuwing is het belangrijkste in het menselijke bestaan. Daarom mag je rustig zeggen, dat het de goede kant uitgaat, zelfs al gaat het voor u zo nu en dan nog maar met horten en stoten.

Vraag: Wat is een milieuramp? Kunt u een concreet voorbeeld geven?

Antwoord: Op het ogenblik kan ik geen verdere concrete gegevens verschaffen, daar dit tot moeilijkheden zou voeren. Een milieuramp kan bijvoorbeeld bestaan uit een explosie in een fabriek, waar bijvoorbeeld een enkele fase van de fabricatie niet juist verloopt. Bij de explosie komt bijvoorbeeld een zwavelchloroplossing in de atmosfeer; of een boot verliest een bijtende vloeistof, die zich met het water vermengt, maar bovendien blaartrekkende werkingen heeft. In beide gevallen zullen zowel de planten, dieren als mensen er sterk onder lijden. Dat zijn dus milieurampen, omdat zij de gehele omgeving beïnvloeden en op onaangename wijze veranderen. Vandaar dat ik als voorbeeld de vergiftiging van het Rijnwater nam, wat nog wel niet geen milieuramp is geworden, maar er toch wel dichtbij kwam. Een enkele hint wil ik u wel geven, opdat u zich niet al te ongerust maakt. De grootste mogelijkheid voor omvattende

milieurampen bestaat in Californië, bij Pittsburg en daarnaast in Engeland in de omgeving van Sheffield. In Nederland zijn wel onaangenaamheden te verwachten, maar ik meen niet, dat dit tot milieurampen zal voeren. Ik denk hier o.m. aan brand en mogelijke explosie in het Botlekgebied.

Vraag: Wordt massale inwijding gegeven uit een individuele bron?

Antwoord: Inwijding betekende vroeger: het leren kennen van bepaalde geheimen, waardoor je jezelf en je relatie met de wereld beter kon leren kennen. Dit werd dan met symbolen omgeven, men moest beproevingen doorstaan, maar daar tegenover stond de zeer reële steun van personen die je kende. De massale inwijding heeft eerder te maken met psychische tendenzen. De menigte heeft een gezamenlijk bovenbewustzijn. Een soort uitstraling, waarin emoties en denkbeelden van de massa tot een soort grootste gemene deler worden herleid. Daarin kun je modulaties brengen. Degenen, die rijp genoeg zijn zullen daarop dan reageren en zich losmaken van de massaliteit. Zij gaan het leven anders zien dan de mensen het tot dan toe zagen. Men komt tot een confrontatie met zichzelf en de werkelijkheid. Het gevolg is, dat de mensen anders trachten te zijn en andere gaven te gebruiken.

Er is op het ogenblik maar één ding, dat levensgevaarlijk is: het denkbeeld, dat je een bijzondere roeping hebt. De neiging, die men heeft om eenieder en alles, desnoods tegen zijn wil in, aan de roeping onderdanig te maken, is hierbij het grote gevaar. Daarin slaagt men niet en komt dan tot zeer grote psychische spanningen enzovoort. Wij hebben nooit een roeping voor de mensheid, wij hebben een roeping voor onszelf. Wat wij voor de wereld doen en betekenen, is daarvan het resultaat. In deze richting zal de komende inwijding gaan. Dus niet: u bent geroepen om de wereld te verbeteren, maar: ontdek uzelf, ontdek uw wereld opnieuw, leef vanuit uzelf eerlijker en beter, voor uzelf en voor die wereld. Daaruit komen de mogelijkheden tot verdere geestelijke ontplooiing dan vanzelf voort.

Vraag: Die inwijding betekent toch opname in de Broederschap?

Antwoord: Voor de Witte Broederschap betekent inwijding kort en goed: het bereiken van een bewustzijn, waardoor men vrijelijk op hoger geestelijk en materieel niveau kan beslissen over en omtrent zichzelf. Dit betekent, dat het voor de Broederschap niet betekent dat je onmiddellijk in die Broederschap opgaat, maar dat je wel een voldoende besef zult hebben om zelf bewust te bepalen, of je erin op wilt gaan. Een inwijding zoals u zich die kennelijk voorstelt, lijkt meer op ronselarij onder valse voorspiegelingen.

Vraag: Stel, dat het doel van de Broederschap is vervuld en alles, wat rot is, opgeruimd is. Zouden de geweldige machten die uitgeschakeld werden, dan niet alles in het werk stellen om weer opnieuw hun oude positie in te nemen? Dan komt men tot dezelfde strijd, die wij ook nu hebben.

Antwoord: Niet dezelfde strijd, want de strijd kan men niet uitroeien. Voorbeeld: wanneer bepaalde zakenbelangen ontdaan worden van hun vermogen om de zaken geheimzinnig voor zich even te fiksen, zullen zij op een ogenblik gaan beseffen dat zij alle anderen van node hebben. Dan gaan zij hun image veranderen - niet zich, maar hun image. De werkgever van vroeger was iemand, die tegen zijn arbeiders ten hoogste zei: Jan, beter aanpakken, anders ga je er uit. Nu zegt men: Kerel, wat zit je te dubben, waarom werk je niet? Zijn er soms moeilijkheden? Dan kun je met mij eens komen praten. Het gekke is, dat de werkgevers op de duur in zichzelf zijn gaan geloven als vriendelijke lieden, die alles voor de arbeiders doen. Men gelooft in zich op een andere wijze en dat betekent weer, dat langzaamaan de eigen mentaliteit van de werkgever aan het veranderen is. De strijd zal blijven bestaan, belangenstrijd zo goed als andere vormen. Het gehele leven is nu eenmaal op strijd gebaseerd. Daaraan doe je niets. Maar doordat het kwade onmogelijk wordt gemaakt in zijn oude vorm, zal het zich aan moeten passen aan de nu nog bestaande mogelijkheden. Dit houdt een zelferkenning in, die voert tot een aanpassing, waardoor de strijd op een hoger ethisch en mogelijk zelfs geestelijk niveau wordt voortgezet en grotere mogelijkheden biedt voor beide partijen. De Broederschap denkt heus niet, dat zij de strijd uit zal kunnen roeien. Strijd is een onontkoombaar element in alle leven en bestaan. Strijd kan een vorm van symbiose, van samenwerking worden, het kan ook een poging van wederzijdse vernietiging zonder meer zijn.

Dit laatste wil de Broederschap onmogelijk maken, zodat de strijd blijft bestaan als een middel tot gezamenlijke opbouw. Ik meen, dat dit voorlopig wel bereikbaar is, al zal het 2100 zijn geworden, voor men zover is. Dan begint weer een nieuwe ontwikkeling, een nieuwe evolutie.

Vraag: Zijn degenen, die de oude inwijding hebben gehad, uitgeschakeld, of zijn zij te oud?

Antwoord: Ik zou zeggen, dat elke ingewijde het geheim van de blijvende innerlijke jeugd vindt en daardoor misschien minder geschikt is voor het ontvangen van a.o.w. Ik meen, dat dergelijke ingewijden, juist omdat zij ingewijd zijn in de werkelijke essentiële dingen van het leven, in staat zullen zijn anderen te helpen om zichzelf te vinden. Een werkelijk ingewijde is geen leider. Hij is alleen maar iemand, die anderen mogelijkheden toont. Ik meen, dat zij op dit terrein voorlopig nog werk genoeg zullen kunnen vinden.

Vraag: Jezus was toch een centrale figuur bij inwijding?

Antwoord: Was Jezus een centrale figuur? Indien dit werkelijk het geval zou zijn, zou het christendom van deze dagen wel anders zijn. De werkelijke centrale figuren waren in het christendom: Paulus, de ijveraar, en andere ijveraar die zichzelf dichter bij God wilden praten door anderen te bekeren. De centrale figuren van het christendom zijn Paulus en Petrus, de laatste door de eerste wat overdonderd, die organiseerden. Bezieet men, wat Jezus volgens de christelijke boeken zelf verkondigde en beschouwt men daarnaast de organisatorische opbouw, die door genoemden tot stand werd gebracht dan zal men het met mij eens zijn, dat hier reeds de scheiding ligt. Jezus was geen centrale figuur, maar de uitdrukking van iets, wat voor de wereld noodzakelijk was. Wat Hij verkondigde, is in dezelfde tijd dan ook door vele anderen enigszins anders eveneens verkondigd. Leest u daarop de geschriften der hindoes maar eens na.

Vraag: Maar hij was toch wel de messias?

Antwoord: Hij werd de messias, omdat Hij paste in een messiaans geloof. Waarover spreken wij eigenlijk? Over de Witte Broederschap, of over het christendom? Ik zal het kort maken. Het is voor de mens altijd weer een onaangename gedachte, wanneer de figuren, die hij hoog boven zich pleegt te stellen en voor alles verantwoordelijk tracht te maken, opeens in deze zin luchtspiegelingen worden genoemd, zodat hij zelf voor zijn verantwoordelijkheden staat en zelf voor zijn geloof, handelen en denken zelfstandig op moet komen. Een messias die de joden wensten, was een man, die hen zou bevrijden van alle vreemde overheersing en hen weer zou maken tot een stam die alles domineerde, zoals in de dagen van Salomon. Jezus beantwoordde daaraan niet. Daarom praatte men het om, tot Hij de geestelijke verlosser was. Hij toonde een weg tot geestelijke verlossing, maar bedoelde zeker niet eenieder de last van het zelf streven, de verantwoordelijkheid voor eigen zonden en schulden, af te nemen. Hier zien wij de verderfelijke rationaliserende invloed van het jodisme in de vroeg-christelijke dagen.

Vrienden, ik hoop, dat ik u heb geïnteresseerd, desnoods geamuseerd, zodat u misschien iets hebt geleerd. En wat de rest betreft: kijkt u in de komende tijd maar eens naar het werken van de Witte Broederschap door op het wereldgebeuren te letten. U zult dan inzien, dat van hetgeen ik zei wel heel veel klopt. Als u dat dan weet, kunt u er een volgende maal misschien beter rekening mede houden.

Goedenavond.

ESOTERIE over eigen werkelijke persoonlijkheid

Goedenavond, vrienden.

Het tweede deel van de avond behoort esoterisch te zijn. U weet, dat ik een voortdurende worsteling ken met de esoterie. Ik vind de strijd van de theoretische esoterici vaak iets wat doet denken aan de spreekwoordelijke honden, die om een been vechten. De derde praat niet

en loopt weg met de winst. Hij is degene die de grootste bewustwording vindt. Ik zal toch trachten op mijn wijze nog eens iets te zeggen over het zoeken naar de eigen werkelijke persoonlijkheid.

Een mens die in de spiegel kijkt, kan niet begrijpen wat anderen aan hem zien. Bij de esoterie is het al net zo. De zeer bewuste die in de spiegel kijkt, vraagt zich altijd weer af of hij nu werkelijk zo bewust is zoals anderen beweren, of dat het eerder de bewusteloosheid van de anderen is die hem in deze uitzonderingstoestand gebracht heeft. Aan de andere kant zijn het juist degenen die zo dom zijn als het even spreekwoordelijke achter eind van een varken, die voor hun innerlijke spiegel gaan staan en zich afvragen hoe het toch komt, dat niemand schijnt te beseffen hoe geestelijk hoogbewust en vergevorderd zij wel zijn. Jezelf kennen is een onmogelijkheid, wanneer je gelijktijdig de waarheid omtrent je eigen wezen wilt beseffen en de zo gevonden waarheid wilt reliëren met hetgeen anderen over je zouden kunnen zeggen. Als eerste grondregel in de esoterie zou ik dan willen stellen, dat je je maar niets aan moet trekken van hetgeen een ander over je zegt in dit opzicht: zij weten er zeker even weinig van als je zelf doet.

Wanneer je jezelf tracht te leren kennen, moet je je nooit afvragen, hoe anderen denken over de wijze waarop je leeft, maar moet je je eerlijk af gaan vragen, hoe je er - zonder zelfbedrog en zelfrechtvaardigingen - zelf tegenover staat. Het is verstandiger iets te doen wat anderen niet goed heten, omdat je zelf vindt dat het goed is, dan om iets te doen wat je - innerlijk - verkeerd vindt, alleen omdat een ander beweert dat het goed is. Het gekke is, dat de meesten, die het goed vinden dat je voor jezelf verkeerd handelt, het later verkeerd vinden wanneer zij de consequenties bij je zien. Dan zeggen zij: net goed, dat heeft hij verdiend... Daarom moet je - vooral esoterisch - niet op deze wijze op anderen reageren.

Als u het mij vraagt: esoterie is niet alleen maar een kwestie van in jezelf graven, tot je het graf gegraven hebt voor alle besef van de werkelijke wereld, maar een begrijpen, wat je - in eigen ogen - bent en moet zijn in die wereld. Daarom moet men afstand doen van alle pretenties. Tegenover anderen doet men dit natuurlijk toch niet, maar voor jezelf zou je het misschien toch eens een keer kunnen proberen. Je moet ook afstand doen van alle gevoelens van minderwaardigheid. Je kunt in de buitenwereld wel de mindere van anderen zijn, maar ben je daarom zelf minderwaardig? Wanneer je eerlijk bent tegenover jezelf, zul je toe moeten geven, dat je, met hetgeen je bent, over het algemeen best tevreden bent en eigenlijk alleen niet tevreden bent met hetgeen je bereikt. Kom je zover, dat je dit beseft, dan streef je er naar alleen nog die dingen te bereiken, die bij jezelf passen. Een mens, die bereikt wat bij hemzelf past, beseft steeds beter, wat hij zelf is en zal hierdoor beter begrijpen, in welke verhouding hij in feite staat tot de wereld. En achter die wereld staat God.

Er zijn zo ontzettend veel mensen die steeds maar weer aan eenieder proberen te demonstreren dat zij meer waard zijn dan een ander. Dat zij hierdoor maar al te vaak hun eigen minderwaardigheid demonstreren, dringt kennelijk tot hen niet door. Iemand die weet, dat hij goed is, zal geen poging doen om op elk terrein beter te zijn dan een ander. Hij is zichzelf en daarmee vaak in elk opzicht beter dan iemand die beter dan anderen wil zijn. Veel mensen menen nu eenmaal dat zij beter worden door anderen te verbeteren, zodat zij in deze verbetering wel een begrip krijgen voor hetgeen zij beter zouden kunnen zijn, maar nooit tot het besef komen van hetgeen zijzelf in werkelijkheid zijn. Daardoor verbeteren zij zichzelf niet en blijven onbewust hun onbewustzijn aan anderen als hoogste wijsheid opdringen. Deze situatie is voor mij, vrienden, een van de belangrijkste oorzaken voor mijn strijd met de esoterie. Het is altijd weer wanneer ik daarover moet spreken - en men schuift mij die taak nogal eens op het dak -, of ik over mijn dierbaarste vijand moet praten.

Nu nog enkele van mijn persoonlijke zienswijzen omtrent de esoterie. Menige esotericus doet mij denken aan een goudvis in een ronde kom die door de weerspiegeling van het glas in de waan verkeert, dat geen mens hem ziet zoals hij is. Hierdoor spiegelt hij zichzelf voortdurend en verkeert verkeerdelijk in de waan dat hijzelf het enig belangrijke in de wereld is, zodat eenieder hem dient en eerbied verschuldigd is.

In de esoterie komt de mens vaak tot een zelfoverschatting die eerst dan overwonnen wordt, wanneer hij probeert hetgeen hij in zich als waarheid meent te ontdekken, ook in de praktijk door te voeren. Dat valt natuurlijk niet mee. Het valt integendeel meestal tegen. Maar dankzij al die tegenvallers valt het uiteindelijk dan toch nog weer mee, want je beseft op die manier beter wat je waarlijk bent. Om het kort te zeggen: Esoterie zou een wisselwerking van de poging het ware Ik innerlijk te beseffen en het in de praktijk brengen van de opgedane voorstellingen naar buiten toe, moeten zijn. Het resultaat daarvan is een voortdurend juistere definitie van hetgeen jezelf bent en zo komen tot een steeds verder gaande mogelijkheid om waarlijk jezelf te zijn tot de wereld.

Hiermede ben ik voor mijn doen uitgesproken en bepaal ik mij voor de rest van mijn aandeel in deze avond tot mijn eigen liefhebberij: het omschrijven van begrippen in uw wereld.

Waarheid is voor een mens over het algemeen datgene, wat hij meent te weten, in het bijzonder, wanneer een ander daaraan niet wil geloven. De waarheid omtrent jezelf is datgene, wat je meestal niet durft te geloven. De waarheid omtrent anderen is altijd beter dan je denkt.

Kosmos is het woord dat wij gebruiken om duidelijk te maken dat wij het hebben over iets, waarvan wij zo weinig weten, dat wij de mogelijkheid niet hebben om het in termen en beelden van onze eigen wereld uit te drukken.

God is de uitvlucht, waarachter wij ons plegen te verschuilen, wanneer wij het gevoel hebben dat wij de zaak zelf niet zonder meer aan kunnen.

De geest is datgene wat wij gebruiken voor elk doel waarin wijzelf tekort menen te schieten.

Het hiernamaals, zoals geschilderd op aarde, lijkt vaak op een beschrijving in een VVV-folder, handelende over een niet bestaand land en uitgegeven door een organisatie, die pretendeert voor u reizen daarheen tegen vooruitbetaling te kunnen regelen. Het werkelijke hiernamaals is een toestand, waarin je verder gaat, zoals je bent. Dit zal voor velen een teleurstelling zijn.

Ik vind dat menigeen die probeert anderen te leren hoe zij moeten denken, lijkt op een politicus die anderen tegen betaling vertelt aan welke wetten zij zich zullen moeten houden, maar zichzelf daaraan niet houdt, doch alleen er beter van tracht te worden.

Ik heb een hekel aan eenieder, die een ander probeert te bekeren. Weet u waarom? Wanneer je een ander eindelijk bekeert, bekeer je hem meestal tot iets wat jezelf verkeerd beleeft.

Ik geloof dat wij zouden moeten zeggen: de werkelijkheid van het leven is: staan voor hetgeen jezelf bent en doet, ongeacht de consequenties. Werkelijk beleven zou dan moeten zijn: alles eerlijk aanvaarden met jezelf als een centrum en oorzaak.

Bewustwording zou in deze zin betekenen: beter begrijpen wat jezelf veroorzaakt en daardoor leren hoe jezelf beter te hanteren.

Esoterische bewustwording zou den betekenen: een zo grote zelfkennis vergaren, dat je zelfs het onbekende nog weet te benaderen op een wijze die bij jezelf past.

Uiteindelijke bereiking zou dan betekenen: een besef van verbondenheid vinden met alle dingen, zonder dat je jezelf daarbij verliest.

Misschien zou de oplossing van alle bestaan dan omschreven kunnen worden als het vinden van de werkelijke inhoud in het schijnbare Niets. Wat dan weer eens een diepzinnige opmerking is.

Wanneer je probeert je eigen diepste besef zinnig te formuleren, ontdek je eerst hoezeer je tekort schiet, zowel wat begrippen als woorden betreft.

Ik voor mij heb dit omtrent mijzelf geleerd. Ik hoop alleen maar dat u er ook iets van kunt leren. Toch probeer ik niet u iets te leren. Wanneer u hier iets leert, leert u zichzelf iets. Zelfbediening raakt steeds meer in deze tijd. Daarvan moet je vooral geestelijk een gewoonte gaan maken. De mens die voor zichzelf uit de veelheid van mogelijkheden die er voor hem in de wereld bestaan, die mogelijkheden weet te kiezen die hijzelf aan kan en waaruit hijzelf geestelijk en materieel een beter begrip omtrent zichzelf kan winnen, zal op de duur niet meer de klant in de zaak van een ander zijn, maar een eigen zaak kunnen openen, of op zijn minst 'Koning Klant' worden.

Wij zijn erfgenaam van de oneindigheid, zo zegt men ons; maar zij die ons dit zeggen, gunnen ons meestal de tijd niet ook dit te beseffen. Men zegt dat de mens naar Gods beeld en gelijkenis is geschapen. Mij lijkt dit een belediging tegenover God, al denk ik daarbij zelfs alleen maar aan mijzelf. Maar beeld en gelijkenis van God kan ik misschien zijn in mijn innerlijke mogelijkheden, maar nooit door pretenties die gebaseerd zijn op uiterlijkheden.

In vele gevallen zou ik godsdiensten willen beschouwen als een soort echo voor gewetensvol onvolwaardigen. Ik zou de werkelijkheid van het geloven willen zien als een extensie van de eigen persoonlijkheid op een niveau dat nog niet materieel geheel bewijsbaar is. Ik meen dan ook dat een werkelijk geloof een bron van kracht is, waaruit je ook daadwerkelijk put en niet iets is waar je alleen maar over praat.

Er zijn mensen die het voortdurend hebben over hun geloof en de wonderen die er eens gebeurd zijn. In de gekste superbreedvlaktechnicolorfilm komt niet zoveel onwaarschijnlijk voor als in de verhalen die zij je vertellen. Maar deze mensen, die geloven, 'omdat er wonderen zijn gebeurd', hebben kennelijk niet voldoende geloof om nog eens op een wonder te hopen en durven dan ook veelal geen enkel risico te nemen dat niet menselijk redelijk als voor hen gunstig bekeken kan worden. Toch zijn dat juist de mensen die tegenover anderen breed glimlachende op de borst kloppen en zeggen: ik geloof, ik weet het.

Jezus was het besef van de goddelijke liefde, uitgedrukt in menselijke vorm op de aarde en weergegeven aan de mensheid, maar men heeft van Hem gemaakt een soort geestelijke Sinterklaas, die gaven uitdeelt, waarvoor anderen op het ogenblik de betaling proberen te innen.

Goedenavond, vrienden.

11 juli 1969